بی‌گمان الله عزوجل نمی‌خوابد و شایسته او نیست که بخوابد

از ابو موسی رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم در میان ما ایستاد و پنج کلمه بیان فرمودند: «بی‌گمان الله عزوجل نمی‌خوابد و شایسته او نیست که بخوابد، ترازو (قِسْط) را پایین می‌آورد و بالا می‌برد، عمل شب قبل از عمل روز و عمل روز قبل از عمل شب به سوی او بالا برده می‌شود، حجاب او نور است —و در روایت: آتش— اگر آن را بردارد، تابش های چهره‌اش هر چه از مخلوقاتش را که چشم‌اش بدان رسد، می‌سوزاند».

[صحیح] [مسلم روایت کرده]

پیامبر صلی الله علیه وسلم در میان اصحابش خطبه ای با پنج جمله کامل ایراد فرمودند: اول: اینکه الله عزوجل نمی‌خوابد. دوم: خواب در حق او محال است؛ به دلیل کمال قیومیت و حیات ذاتی او. سوم: اینکه او تعالی ترازو (قسط) را پایین می‌آورد و بالا می‌برد؛ به واسطه آنچه از اعمال بندگان که به سوی او صعود می‌کند، و روزی‌هایشان که به زمین نازل می‌شود، سنجیده می‌شود، پس رزق که سهم و بهره هر مخلوقی است، او سبحانه آن را کاهش می‌دهد (تنگدستی می‌دهد) یا افزایش می‌دهد (گشایش می‌دهد). چهارم: آنچه بندگان در شب انجام می‌دهند، قبل از روز پس از آن، و آنچه در روز انجام می‌دهند، قبل از شب پس از آن، به سوی او بالا برده می‌شود؛ پس فرشتگان نگهبان، اعمال شب را پس از پایان آن در ابتدای روز، و اعمال روز را پس از پایان آن در ابتدای شب، بالا می‌برند. پنجم: حجاب او سبحانه که مانع دیدن اوست، نور یا آتش است، اگر آن را برمی‌داشت، تابش‌های چهره‌اش هر چه از مخلوقاتش را که چشم‌اش بدان برسد، می‌سوزاند؛ و «سُبُحاتِ وجهه» به معنای نور، جلال و زیبایی اوست. و تقدیر عبارت است از: اگر آن مانع از دیدارش —که همان حجاب است— را برمی‌داشت و کنار می‌زد و برای خلقش تجلی می‌کرد، تابش‌های چهره‌اش هر چه از مخلوقات را که چشم‌اش بدان برسد —که همه مخلوقات هستند— می‌سوزاند؛ زیرا دیدگاه او سبحانه وتعالی همه موجودات را در بر می‌گیرد.

http://sunnah.global/hadeeth/prs/show/65114